
1ον.- Πικροπόλεως-Γαράσαρη
 Ἐλάστα ν'οὔλια τὰ ραχιά καί ν'οὔλια τὰ χωρία
 τ'ἀρνί μ'κάνεις ἢ ὁμοιάζεν, ν'ἐπαίρνα παργορίαν
 Τά στράτας ντ'ἐπορπάτσεα, τὰ γεφύρια ντ'ἐδέβα
 τὰ κόρτσοπα ντ'ἐγάπεσα καί ν'οὔλια ἐπιδέβα
 Σά ράχια ράχια λάσκουμαι, σά καλυβόπα μένω
 σά μεσοστράτια κάθουμαι, τ'ἀρνόπο μ'ἀναμένω

2ον.- Ἀκρίτας
 Ἀκρίτας κάστρεν ἔχτιζεν, ἀκρίτας περιβόλιν
 σ'ἐναν ὁμάλ'σ'ἐναν λιβάδ'σ'ἐναν πιδέξιον τόπον
 ὄθεν νερά τραχούμενα, ἐκεῖ φέρ'κι'αύλαικίωνει
 ὄθεν δεντρόπα ἔμορφα, ἐκεῖ φέρ'καί φυτεύει
 Καί τὰ πουλία τῆ θεοῦ ἔρχουνταν καί πετοῦνε
 ἀτά κελάηδεσαν κι'ἐλεγαν πάντα θά ζῆ ἀκρίτας

3ον.- Σταυρίν
 Κερέκη μ'κὀκκινον φενέρ'τόν κὀσμον φῶς ἐδέκεε
 τ'Ἀραφαήλ καί τὸν Γοργὸρ φίλεμαν πῶς ἢ ἐδέκεε
 Κερέκη μ'ποδεδίζω σε παρχαρί τσιτσεκόπον
 ἔλα ξύσον κρύον νερόν σ'ἐρημον τὸ κάρδοπο μ'
 Τὰ χέρια μ'δῶστεν τοί τσολπάθις τῆ λύρα μ'τόν Πράκην
 τὸ σεβταλήν τὸ κάρδοπο μ'δῶστια το τῆν ἐγάπη μ'

4ον.- Ἐλεύθερος σκοπός

5ον.- καί 6ον.- μεσποντιακά τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀριθ.72(Ι6-7-75) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐν.Ποντιακῶν Σωματείων

Ιον.- Σὴν ἔγχεσίαν

“Οντες φορεῖς καὶ ν’ἀναλλάεις καὶ πᾶς σὴν ἔγχεσίαν
νὰ ποδεδίζῃς ντὸ ἔφτᾶς τὴν γονατοκλησίαν

Σὴν ἔγχεσίαν ὄντες πᾶς κλώστ’τέρεν τὰ ταφία
ὡσπουτᾶ ἔν ὁ θ’νάτον μὴ καίης τὰ ξένα φία

Ἄπέἀκεῖ πῆραν ἔρχεται θαρρεῖς Ἄρτεμισία
ὀφέ τὸ βράδον εἶδ’ἀτεν ἀπέσ’σὴν ἔγχεσίαν

2ον.9 Ντὸ ν’ἔφτᾶμε τὰ παράδες

Ντὸ νὰ ἔφτᾶμε τὰ παράδες καὶ τὸ πολλά τὸ βίον
ἔναν εἶαν ἄσὸν θεὸν ἄσ’ὄλεν τὸ καλλίον

Νὰ σὸν ἐμᾶς καὶ τοῖ Κρωμέτες π’ἔφτᾶμε πάντα κέφια
καὶ τρώγωμε καὶ πίνομε καὶ ζοῦμε ἄμον ἀδέλφια

Κρωμέτες σκυλίδς εἶμαι ἀγαπῶ τὰ τσουντσούνας
ἀγαπῶς καὶ τὰ κορτσόπα ντὸ φοροῦν τὰ ζουπῶνας

3ον.9 Ἐγάπην

Τὸ φίλεμαν ἔν γιατρικόν, τὸ δάξιμον βοτάνι
ἔγκάλια παντοβότανον σ’έναν ἰσίζ’ὀρμάνι

Τὸ φίλεμαν τιδέν πᾶ ἢ ἔν σπογγίεις ἀτο καὶ χᾶται
ἀρ’ὄτι ἔν τὸ δάξιμον συχνὸν κί ἄλλο κί χᾶται

Ἄρωθυμῶ σε καὶ ἡ φῆ μ’λθετ’ἄμον τὸ χιόνι
κί ἀναμῆν’νὰ χουλεῖται ἐπὶ σ’ἐγκάλοπον τ’ἔσόνι

Σόλο, λύρα

Νεοποντιακ’α τραγούδια

Της υπ' αριθ. 71(9-7-75) Επιτροπής της γενελληνικού Αν. Ποντιωτών Σωματείων

Ιον. - Της - ροπαζοῦντος

* Ἐπέταξα κι' ἐκόνεφα σὴ Γλοῦβεν... τὸν κῆστρον
 ὁσὲ πολλὰ τὰ δῆκροπα μ' τὸ φῶπο μ' ἐνεγκ' ἴστεν
 ἑτέρεσα δὲδερὰ τὴ μὲνα μ' πουθεν * ἢ εἶδα
 ἔκλαφα μοιρολόγεσα καὶ τ' ἔμὸν τὴν πατρίδαν
 ἢά ἔμ' πουλιν κι' ἐπέτανα ἀπὸσ' σὴ Ἄρῶν * θ' ἐπέγνα
 θ' ἐπέγνα καὶ σὴ Γροῦβενων ἕναν βραδὸν θ' ἔμῆνα
 * Ἐγὼ ἔμαι ὁ κῆζαρον τὸ Γλοῦβενετικον τ' ἄστρον
 θά χτίζω τὴ φάλα μου σὴ Γλοῦβενας τὸν κῆστρον

2ον. 9 Της περιλοχῆς Δοτιῶρων

ὄθε ν' ἄλλι ἔμῆν ν' ἄλλι τὸ καρδὸπο μ' πῶς πονεῖ
 πονεῖ καὶ πολλὰ βρουλίζ' σὴ σεβτῶν * ἢ ταγιανίζ'
 Τὰ νεότητα τ' ἔμ' φαρμάκια ποτίζ' ἄτα
 τὴν τύχη μ' ἀναθεμά, τὸν χῆρον θά δίγ' ἄτα
 τραγωδῶ μὲνᾶ μὲνᾶ κι' ἢ κῆρδία μ' καρδοπουῶ
 τραγωδῶ σεβταλινᾶ π' εχ' ἀκούλ' ἔς ἐγροικῶ

Ρεφραίν

ἢίνω τὸ τσιποθι πίνω τσιρρίζ' ἢ λουλιᾶ μ' τσιρρίζ'
 κι' ἄσῃ πόρτας τ' ἀραλουκ' μυρρίζ' ἢ σεβτῶ μυρρίζ'

3ον. - τοῦ κῆρς

* Ἄς ἔξερικα ποῖου παπὸρ * θά φῆρμε σὴν * ἠλλάδα
 ἀπῶν καὶ σὸ τερῆκν' ἄθε θ' ἄφτω χρυσὸν λαμπάδαν
 θάλασσα μαύρη θάλασσα χαμῆλυνον δλίγον
 σὴν * ἠλλάδα ἀχπάσιουμαι μὴ γίνεσαι θερῆου
 * Ἄλα παπὸρ * Ἄλα παπὸρ * Ἄλα ἔλεν τὸ γιᾶδονι
 γιᾶ τῆρς με σὴν * ἠλλ' ἄδαν γιᾶ ἔββα σο κῆδονι

Προποντιωτῆ τραγουδία (3-4)

1ον. - Σὸ χωράφ' ἀπέσ' ἔστεικας
 Σὸ χωράφ' ἀπέσ' ἔστεικας κι' ἐθέριζες χορτάρια
 τῆ καγανί σ' τὸ σύρσιμον μαεὺ' τὰ παλληκάρια
 Σῆ χωραφί σ' τὸ θέριμαν ἔπαρ' κι' ἔμην ἀργάτεν
 κορτσόπον δῶσ' με φίλεμαν ἀτὸ σ' ἔμην 'κι' χᾶται
 Σὸν Ἀη-ἠλιαν ἀφιακίς θερίζ' τ' ἔμὸν τ' ἀρνόπον
 καί ντ' ἔμορφα καί νόστιμα κρατεῖ τὸ καγανόπον

2ον. - Θυμᾶσαι ὄντες ἐπέγναμε
 θυμᾶσαι ὄντες ἐπέγναμε ἐντάμαν σά χορτάρια
 κάθαν ραϊάν καί φίλεμαν κάθαν κοιλάδ' ἢ ἐγκάλια
 Ἐμορφος καί παντέμορφος κι' ἄμον κομέρας μῆλον
 τὸ ἡμερικὸ σ' ἔναν παράν, γιατί νά καίη σε ὁ ἦλον
 Τ' ἔμὸν τ' ἀρνὶν ἐθέριζεν κι' ἐγὼ ποίνα δεμῶτια
 ἐκλεισοῦμ' κὰ κι' ἐφίλν' ἀτο γὰμ' ἔ' ἀπέσ' σ' ὀμμάτια

3ον. - Παρχάρια τῆ Ἰμερας
 Σῆ Λευικενί τ' ὄρμιν ἀφιά οἱ παρχαρέτ' ποτίζνε
 κι' ὁ τσαλιαλῆς μέ τὸ σειρίν σῆν Ἰμεραν γυρίζνε
 Ἄρ' ἔχς εἶαν νὰ Ζούματρε καί σὸ καλὸν μὴ λές με
 θά πάω καί θά κλώσομαι καλῶς ἦρθες μὴ λές με
 Τὸ Ζούματρον, τὸ Ἐταύρωμαν καί τὸ Λευικέν ἐντάμαν
 παρχάρια εἶναι τ' Ἰμερας ἐκεῖ νά ζῆς ἐν θάμαν

4ον. - Ἐλεύθερος παραδοσιακὸς σκοπὸς

5ον. - καί 6ον. - Νεοποντιακὰ τραγούδια

Τ Α Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Τῆς ὑπ'ἀριθ.69(25-6-75) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Ποντ.Σωματείων

1ον.- Ἀπαγγελία (βλ.κείμενο)

2ον.- Λύρα σόλο

3ον.- Ψηλά τὰ παραθύρια σου

Ψηλά τὰ παραθύρια σου,συρμένα νά περτέδες
'κί ξέρω ἀκόμ'άν κάθουσαι 'κί ξέρω ἐκοιμέθες

Ψηλά τὰ παραθύρια σου ἀπέσ'ἡ φῶς πιάνει
ἄς ἐμ'ἀπέσ'σὴν κάμαρη σ' ~~ἄς~~ σὴ κρεβατὶ σ'τό γιάνι

'Ἐσέν ποῦ ἔχ'τῆ σκύλ'ὁ γυιόν,ντό θά φτάη καί τό κᾶζι
ἄς βάλτε σε ἀπέσ'ὄ μεσοχάμ'κί'ὄ κόσμον νά φωτάζη

4ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης

'Ἡ φωτὰ σ'κοσκινίζεται ἄμον θάλασσας κύμαν
τ'ἄσπρον τὴν ψῆ σ'ἐζέλεφα πασιμ'έποικια κρέμαν

Ποῦ καλατσέυς σε 'κί νυστάζ',π'ἐλῆπ'σε 'κί κοιμᾶται
καί μετ'ἔσέν ποῦ πορπατεῖ σὴν χαμονήν πάει χᾶται

'Ἐλα ἔλα ἀσχῶρετον,μετ'ἔμέν ἔλα πούλι μ'
τό νόστιμον ἦ καλατσὴ σ'θά σύρ'καί παίρ'τ'ἀχούλι μ'

5ον.- Τρυγδὸνα (σόλο λύρα)

6ον.- καί 7ον.- Νεοποντιακὰ τραγούδια

1ον.- Τῆ Ματσούκας τὰ ραχιά

Τῆ Ματσούκας καὶ τὰ ραχιά πασιμ'ντὸ εἶναι χώρας
ἐκεῖ εἶναι κρύα νερά καὶ σιαρίνια ἐβόρας

Ραχιά καὶ ραχιονέφαλα ἀνοίξτεν θὰ περὰνω
ὄρια παίρετεν ἄφιμον ὄντες ἀναστενάζω

Ραχιά καὶ ραχιονέφαλα μὲ τὰ νερά τὰ κρύα
πότε θὰ ἔρται ὁ καιρὸς ν'ἐλέπ'ἀτε ἄλλο μίαν

2ον.- Βαζελών

Ἐγὼ κερόπον ἔταξα ρίζα μ'σὸν Βαζελώνα
ν'ἀξιουμαὶ καὶ πάρω σε παντέμορφος τρυγὸνα

Βαζελώνα Ἄη-Γιάννε μου, μαναστήρ'ξακουσμένον
παρακαλῶ Σε λάρωσον τὴν κάρδια μ'τὸ καμμένον

Σὸν Βαζελώναν ἔταξα γιὰ τ'ἀτέν τρανὸν τάμαν
ν'ἀξιουμαὶ νὰ παῖρ'ἀτεν, καὶ χαίρουμες ἐντάμαν

3ον.- Τ'ἄστρα τ'οὐρανοῦ

Ἄοῦτα τ'ἄστρα τ'οὐρανοῦ νὰ ἔσαν λεφτοκάρνα
ἐβάννα τα σὰ τσόπιας μ'κί'ἐπέγνα σὰ παρχάρια

Ὅντες ἔμνε μικρὸν παιδίον ~~ἐγὼ ποῦνα~~ τ'ἀρνόπα
ἀτῶρα ἄς τ'ἐτράνωνα, ἰγαπῶ τὰ κορτσόπα

Ἐμέν ἠ μάνα μ'εἶπε με νιέ μ'ντὸ ἐν τὸ χάλι σ'
μὲ τὸ νυχτοπορπάτεμα σ'θά τρῶς καὶ τὸ κιφάλι σ'

4ον.- Ψηλα ραχιά

Νὰ σάν ἔσας ψηλά ραχιά, πάντα χλωροφορᾶτεν
διαβαίνε χρόνια καὶ καιροῦς, καμμίαν κί γερᾶτεν

Νὰ σάν ἔσας ψηλά ραχιά ἠ νέτε σουν κί χᾶται
κρούει ἠ ἦλεν ἄσὸν πουρνὸν κί'ἔσοῖν χαμογελάτεν

Νὰ σάν ἔσας ψηλά ραχιά, ρακάνια, ὀρμανόπα
ντ'ἔμορφα τραγωδοῦνε σας τοῦ θεοῦ τὰ πουλόπα

5ον.- καὶ 6ον.- Νεοποντιακά τραγοῦδια

 1ον.- 'Η κόρ' ἐπῆεν σὸν παρχάρ'

'Η κόρ' ἐπῆεν σὸν παρχάρ' νά ἴνεται ρομάνια
 καί γιά τ'άτέν θά ἴνουμεν καί κυνηγός σ' ὄρμάνια
 'Η κάλη μ' παρχαρεύκεται ἀπάν' κέσ σά ραχία
 καί μέ τό κρενίλν κατηβάζ' τό γάλαν σά χωρία
 'Ονταν ἐπέγνεσ σὸν παρχάρ' ἐμέν γιατί 'ελάλνεσ
 χωρίς ξά' νά νεγκάσκεισαι τή στράταν θά ἐβγάλνεσ

 2ον.- 'Ο Τσοπάνον

Τσοπάνε μ'ντό γιοσμάσ εἶσαι, νά σάν πού ἔχσε ἄντραν
 ἄφσ ἄτα κι' ἔλα μετ' ἐμέν τά πρόγατα 'κι χάνταν
 Τσοπάνος μέ τά πρόγατα λάσκειται τά ραχία
 πίνει τά κρύα τά νερά καί σύρ' τή μαναχίαν
 Τσοπάνος μέ τά πρόγατα λάσκειται σά φηλέασ
 καί ἀναμέν' τὸν χειμωγίδον ν' ἔρται σά χαμηλέασ

 3ον.- 'Ο Θεριᾶσ

'Ο Θεριᾶσ πά ἔλεγεν καί 'τσιμερίτες εἶμαι
 ἀφήνω καί τήν κάλη μου, μέ τά πρόγατα κειμαι
 'Ο Θεριᾶσ πά ἔλεγεν ἡ κουκούλα μ' ἐγράστεν
 κωδωνιάστεν νά πρόγατα κι' ἐμπρικέσ' μ' δεβάστεν
 'Ο Θεριᾶσ πά ἔλεγεν ἐγράστεν τό τσατίρι μ'
 ἐγώ ἀκόμαν 'κι ἐπέθανα κι' ἐσηῶθεν τό χατήρι μ'

 Νεοποντιακά τραγούδια (3 σιοποί)

I.- Κερασιδόν

Ἐρθεν ὁ Κερασιδόν, τὰ κεράσια τὰ καλά,
λάμπ' ὃ ἦλεν σά ραχιά, σ' ὀλονούσ τρανόν χαράν.

Ἐρθεν ὁ Κερασιδόν τ' εὐλογίας τὰ πολλά,
οἱ ἀνθρώπ' εἰν' χαρεμέν', κι' ἡ ζωὴ παντοῦ γελα̃.

Ἐρθεν ὁ Κερασιδόν καί ὃ ἦλεν καντηλίζ',
ἡ ἐγάπ' γλυκὴν κεράσ', τ' ἐμόν τῆν κάρδιαν βρουλίζ'.

Ἐρθεν ὁ Κερασιδόν καί ὃ ἦλεν ὃ ζεστόν,
ἔρθεν κι' ἡ ἐγάπ' ἰ' ἔσόν, βρούλτσεν τῆν κάρδιαν τ' ἐμόν.

Ρεφραίν....

Ἀγαπῶ εἶναν κουτσῆν, ἀγαπῶ τῆν καλατσῆν,
κι' ἐπορῶ νά φέρ' ἄτεν σὸ σπῆτι μ' ἕναν βραδύν.

2.- Φάταξον ἦλε μ'.

Φάταξον, ἦλεμ', φάταξον κι' ἄς λύουνταν τὰ χιδόνια, *ἡ ναι βί και και βίαι*
κι' ἄς ἔρχουν σὸ ταφόπο μου, μοιρολογοῦν τ' ἀηδόνια. *ετιν*

Ἄν ἀποθάνω, θάψτε με σ' ἕναν φηλόν ραχιόπον,
ν' ἀκούω τσοπάν' σύριμαν ἡαί γαβαλί λαλόπον.

Φάταξον ἦλε μ', φάταξον κι' ἄς λάμπνε τὰ ραχιά,
νά τραγωδοῦν' καί χαίρουνταν κέρτσόπα καί παιδία.

3.- Νά σάν ἐμᾶς

Νά σάν ἐμᾶς καί τοῖ ρωμαίοις π' ἐφτάμε πάντα κέφια,
καί τρώγομε καί πίνομε καί ζοῦμ' ἄμον ἀδέλφια.

Ὁ οὐρανόν κι' ἡ θάλασσα κι' ἡ γῆ κι' ὄλια τὰ πάντα,
ἔλα ρίζα μ' ἄς χαίρουμε, πασιμ' θά ζοῦμε πάντα.

Ἄούτ' ὃ κόσμον μάταιον, ντ' ἐφτάμε ἀπομέν' μας,
κι' ἄλλ' ἀπὸ πῖσ' ὃ θάνατον, κἀθεταί κι' ἀναμέν' μας.

4-5-6. (Ἐλεύθεροι σκοποὶ μαζὶ καί νεοποντιακοὶ)

1.- Λύρα σέ ὑπόκριση στό κυρίως κείμενο

2.- Ν'ἀηλί ἐμᾶς

Ν'ἀηλί ἐμᾶς καί βά'τ ἐμᾶς οἱ τούρι' τήν Πόλ' ἐπέραν,
ἐπέραν τό βασιλοσκάμ' κι' ἐλλάεν ἀφεντία.

Μοιρολογοῦν τά ἐκκλησιᾶς, κλαίγνε τά μοναστήρια,
κι' ἄ-Γιάννες ὁ Χυσόστομον κλαίει καί δερνοκοπᾶται.

Μή κλαῖς, μή κλαῖς ἄ-Γιάννε μου καί μή δερνοκοπᾶσαι,
ἡ Ρωμανία ἄν πέρασεν, ἄνθεῖ καί φέρει κι' ἄλλο.

3.- Ἔρθεν ὁ τούριον ὁ κακόν

Ἔρθεν ὁ τούριον ὁ κακόν κι' ἐκόνεφεν σήν χώραν,
τ' ὀμάλια τούρι' ἐγόμεσαν καί τά βουνά λεβέντους.

Καλῶς-καλῶς τουρκόπουλον, καλῶς κι' ὄθεν ἔρθες,
κι' ἄν ἔρθες γιά φαῖν, ποτήν, ἐσέν φαγοποτίζω,
κι' ἄν ἔρθες γιά τήν συντεκνιάν, ἐσέν σύντεκνον 'φτάγω,
κι' ἄν ἔρθεν γιά τόν πόλεμον, ἔβγα κι' ἄς πολεμοῦμε.
Κι' ἐσύ ἔβγαλ γενίτσαρους κι' ἐγώ βγάλω κοράσια.

4.- Σόλο-λύρα

5.- Ποντιακά δίστιχα

Ἐ, οὐρανέ παράκλητε κατέβα κι' ἔλα κρίσον,
ἐμέν καί τήν ἐγάπη μου σ' ἕναν μερέαν ποίσον.

Χριστέ μ' νά ποδεδίζω σε, βοήθα Παναγία,
ἡ βρούλα πῶς ἐσάρεφεν σ' ἔρημον τήν καρδία μ'.

Κάρδια μ' ἀπαρηγόρητον, πῶς νά παρηγορῶ σε,
τά τέρτια ἐσέν ἔφαγαν καί κι' κατηγορῶ σε.

6-7- Ἐλεύθεροι σκοποῖ

1ον.- Λύρα σέ υπόφραση

2ον.ε 'Απαγγελία

'Επάτνανε τά ἐκκλησιάς κι' ἐπαίρναν τά εἰκόνας
ἐπαίρναν καί τή μάνα μου σ' ἐμέν ἔμποδος ἔτον
Σή φυλακίην κοιλοπονᾶ σά σίδερα πιάνει
καί σά σιδάρας τ' ἐμίρ' ἀλῆ ἀτέ ἐμέν γεννάει
'Ατέ ἐμέν πεσλάευεν μέ τό μέλ' καί τό γάλαν

3ον.- 'Απαγγελία

Κι' ἄρ' κί κλαίω τή νέτε μου κι' ἄρ' κί πονῶ τά κόλλια μ'
πονῶ καί κλαίω τό πουλί μ' ντ' ἐφέκα κοιμισμένον

4ον.- Κένα (Σ.Β.)

βαθῆα γώ στοχάσκουμαι καί τῆ κοσμί τό θάμαν
σά ἐπουράνια ὁ θεός κι' ἀπ' ἄν σή γήν ἡ μάνα
ἔδν οὐρανόν κρεμάεται ὀλόχρυσον καμπάνα
ἀγγέλ' κρούγν' ἀτο θλιβερά, ὄντες πονεῖ ἡ μάνα

5ον.- Εἶχα εἶνανμάναν (νεοποντιακό)

Εἶχα εἶναν μάνα ὅμον τῆσοσθ' ἀνμάλαμαν
καί ν' ἀπ' ἄν σόν κόσμον χωρίς ἀντάλαγμαν
κι' ἐν ἀτῶρα ποῦ ἐν, ἐχάπθεν καί πάει
ἀφιά σ' ἄλλ' τόν κόσμον ἀτσάπα ντ' ἐφτάει

Ἄδν νοῦμ ἔρται πάντα ἀραεὺλάτεν
ἐθαῖρῶ θά ἔρται θά ἐλεπ' ἄτεν
κι' ἀπ' ἐμεῖ σόν κόσμον κανεῖς κ' ἔρχεται
τ' ἐμόν ἡ μανίτσα πῶς νά κλώσεται

Ἦ' ὄνομαν τῆ μάναν .αμον τήν εἶαν
σόν τόπον τῆ μάνας τιδέν, κί πιάν'
ἀτέ φέρ' σόν κόσμον κάθε ἐναν φῆν
ἀτέ τυραννίστα σ' ὄλεν τήν ζωήν

6ον.- 'Απαγγελία (Σ.Β.)

Σ' ἐπουράνια φτερουγίς τ' ἀγγελικόν ἡ ψῆ ἀτε

" Ἄς εἶχα τή μανίτσα μου κι' ἄς ἔτον ὅπως πρῶτα
ν' ἐνάθουτονε σό τραπέζι καί μέ τ' ἐμέν ἐντάμαν
κι' ἐτέλενε με πῶς .ετρωγα φωμίν, κρομμύδ' κι' ἐλάλιας
κι' ἀτέ ἐδιπλοχόρταζεν, χωρίς νά τρώη σφάκι,
χωρίς νά βάλ' σό στόμαν ἀτε ἐναν βούκαν φωμόπον.

" Ἄς εἶχα τή μανίτσα μου κι' ἄς ἔτον ὅπως πρῶτα,
ν' ἐνάθουμνες ἀτέ κι' ἐγώ σ' ἐναν σιαρίν εὐόραν,
σ' ἐναν δεντρόν ἀνοιξεζυδόν καί ν' ἀνθοφορεμένον,
τά παλαιά νά ἔλεεν φῆ κι' ἐγώ νά ἐφουκοῦμαι
ν' ἔλεεν τῆ καρδίας ἀτε καί τ' ἐμορρα τ' ὄνέρτα,
μέ τό γλυκίν τήν καλατοήν καί π' ἄντα νουνηγμένα.

" Ἄς εἶχα τή μανίτσα μου κι' ἄς ἔτον ὅπως πρῶτα,
κι' ἐπέγνα σῆν ἀνάστασιν ἐντάμαν μετ' Ἀτέναν,
γλυκῆα ἀτέ ἐφίλνε με, ἐφίλναμ' τ' ἐναν τ' ἄλλο,
καί μέ τά κόμματα τ' ὄβλ' καί τό κρι τός ἀνέστη".
πῆαν κι' ἄλλο ἄς ἔλεπα, μάνα, τ' ἐσά τ' ὀμμάτια,
κι' ὄχι τ' ὀμμάτια σ' ἀναχόν, ν' ἔλεπα καί τ' ὀφρύδι... σ',
ν' ἔλεπα καί τόν πρόσωπο σ' καί ν' ὄλεν τήν ὀφρῆα σ',
ν' ἐκουγα καί τήν καλατοή σ' καί τά γλυκῆα λόγια,
ν' ἐκουγα τά παρόπινα σ', τῆ καρδίας ἰσ' τ' ἄ πόνια,
τά μουράτια σ' τ' ἄ

τά μουράκια σ' τ' ἀπλέρωτα καί τ' ἔμορφα τ' ὄνερτα σ',
ν' ἔλεπα καί νά ἔκουγ', καί δύναμιν ν' ἐπαίρνα,
κι' ἐποίηνα ἐγώ γιὰ τ' ἔσέν, γιὰ τό χατήρ σ' τό πλέον,
ἐγώ τ' ὀμούτισ' τό τρανόν, ἐγώ τό πρῶτημάρι σ'.

7ον.- καὶ 8ον.- 2 ἐλεύθεροι σιγαποί.

I.- Σκοπός τῆς "Ἰμερας

"Ἰμερα μ' ἐρωθύμεσα ν' ἐλέπω τ' ὄσπιτόπα σ',
ἐλέπω τὸν καστρόλιθο σ' κι' ὄλια τὰ παρχαρόπα σ'.

"Ἰμερα μ' τ' ὄσπιτόπα σου σὸν φέγγον παρλαεύνε,
καί τῆ Σαββέλη τό τοξάρ' τὰ δώματα ἀραεύνε.

" Ἄς ἔμ καί σὸν καστρόλιθον κι' ἀπό γαρσί ἐτέρνα,
ἔλεπα καί τὴν "Ἰμεραν, τὰ μουράτια μ' ἐπέρνα.

2.- Σκοπός τῆς Σάντας

" Ἄνοιξον ρίζα μ', ἄνοιξον, ἄνοιξον ἄς ἔμπαίνω,
τσεχέλικον παλληκάρ' εἶμαι κι' ἀσὴν σεβτάν καμένον.

Σὴν πόρτα σ' πὰ νὰ σπάουμαι, ἄμον σαντέτικον κριάρι,
ν' ἔμπαίν' τς κι' ἐβγαίν' τς, νὰ κλαῖς καί λές, κρῖμαν σὸ παλληκ' ἀρι .

Τριύλιστα-τριύλιστα σὴν αὐλία σ' ἐβραδιάστα,
ἔσὺ τὴν πόρτα σ' κι' ἔνοιξες καί μέ τὰ δάκρυα ἔχπάστα.

3.- Σκοπός τῆς 'Αργυρουπόλεως

Ψηλά τὰ παραθύρια σου, συρμένα τὰ περτέδες,
κί ξέρω ἀκόμαν κἀθεσαι, κί ξέρω ἐκοιμέθες,

Κρύον νερόν, κρύον νερόν κι' ἐγὼ εἶμαι διφασμένος,
ζεστιά ἐγκάλιας εὐκαιρα κι' ἐγὼ εἶμαι νυσταγμένος.

' Ἀφικά σά παραθύρια σου τραγωδῶ καί συρίζω,
καί γιὰ τ' ἐσέν τὴν ἄπιστον ὡς πότε θά νουνίζω.

4.- Σκοπός τοῦ Κάρς

Τὸν κόσμον ἐπερίπαιζα, ἐθάρνα δέν κί χάνω,
τώρα τσακώθαν τὰ φτερά μ', νιά ζῶ, νιά ἀποθάνω.

" Ἐναν καιρόν εἶχα φτερά, ὅθεν ἐθέλνα ἐπέγνα,
τώρα τσακώθαν τὰ φτερά μ', καί σὸν τόπο μ' ἐπέμνα.

Ν' ἀηλί ἐμέν π' ἐγέρασα κι' ἐτσακοφτερουλίγα,
τέρτια, χαράντας, βάσανα σὸν κόσμον ὄλια εἶδα.

5-6-7-. 'Ελεύθεροι σκοποί

1.- Τρώγομε καὶ πίνομε

Ἄς τρώγομε καὶ πίνωμε κι' ἐμεῖς ἄς τραγωδοῦμε,
οὐν κῆρυον ἔν καὶ θάνατος, ἐμεῖς πάντα κί ζοῦμε.

Νά σάν ἐμᾶς καὶ τοὶ ρωμαῖοις π' ἐφτάμε πάντα κέφια,
καὶ τρώγομε καὶ πίνομε καὶ ζοῦμ' ἄμῳν ἀδέφια.

Εὐλογημένον κι' ἔμορφον τ' ἐμέτερον τό στόλι,
εὐλόησεν ἀτο ὁ Ἀριστόν κι' οἱ Δῶδεκα Ἀποστόλοι.

2.- Νοσταλγικά διόστιχα

Ἐκίτι τόπια ἔμορφα, Τραπεζοῦντας χωρία,
ραχιόπα ποῦ ἐπέμνετεν μέ τὰ νερά τὰ κρύα.

Ἄς ἔμ πουλίν κι' ἐπέτανα, ἄς ἔμ ἀητέμ' τς κι' ἐπένα,
τόν Πόντον ἔλεν ἔλεπα κι' ἔναν χαπέρ' ἐφέρινα.

Ραχιά καὶ ραχιονέφαλα ἀνοιζτεν, θά περάζω,
οὐριάσον πέρετ' ἄφιμον, ὄντες ἀναστενάζω.

3.- Διόστιχα τῆς ἀγάπης

Ποῦ καλατσεύ' σε κί νυστάζ', π' ἐλέπεσε κί κοιμᾶται,
καὶ μέ τ' ἐσέν ποῦ πορπατεῖ, σὴν χαμονήν πάει-χαται.

Ἄτο τ' ὀμματοτέρημα ο' ὅσον ντό πάει καὶ πέρ' με,
καὶ τό γλυκὴν ἢ καλατσή σ' ὅσον ἔναν πελιάν θά φέρ' με.

Ἐγὼ εἶδα-ἐγάπεσα τ' ἐσά τὰ νυφαδότας,
ὁ ἦλεν πρίν νά βασιλεύ', κρούς-ἀσπαλεῖς τὰ πόρτας.

4-5-6.- Διάφορα τραγούδια ἐλεύθερα

1. -- 212 211 212

Επισημ 2051X Εφορφα

... 212 211 212 ... 212 211 212 ... 212 211 212 ...

Επισημ 212 211 212

2. -- 212 211 212

Αναβαρο 212 211 212

... 212 211 212 ... 212 211 212 ... 212 211 212 ...

3. -- 212 211 212

... 212 211 212 ... 212 211 212 ... 212 211 212 ...

4. -- 212 211 212

1ον.- Χαμόμηλον

Καί ντ' ἔπαθες χαμόμηλον καί στέκεις μαρεμένον
 γιάμ' ἢ ρίζα σ' ἔδιψασεν γθάμ' ὁ καρπὸ σ' ἔλαεν
 γιάμ' ἄσά χαμηλόκηλαδα σ' κανέναν ἔζαλλεν
 Νιά ἢ ρίζα μ' ἔδιψασεν μιά ὁ καρπὸ μ' ἔλαεν
 νιά ἄσά χαμηλόκηλαδά μ' κανέναν ἔζαλλεν
 Ἔναν κορίτς κι' ἔναν παιδίον σὴ ρίζα μ' ἐφιλέθαν
 κι' ἔπολιαν ὄρκον κι' ὄμνυσμαν νά μὴ φτάν χωρίσαν
 ἄτάρα ἐχωρίγανε γιάμ' ἔχω ἄσὸ κρίμαν

2ον.- Ἔνα νεοποντιακὸ τραγοῦδι

3ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης (ἀπὸ τὴν συλλογὴ Γ. Ταρνανίδη)

Ἄοτ'ια μάγλα κόνικινα ἄλλου πουθέν 'κί γίνταν
 ὁμιάζνε τὰ τραντάφυλλα Μαρτί κι' Ἀπρίλ' ντὸ γίνταν
 Γουρπάνι σ' πρωτοτσιτσικον Μαρτές καί Ἀπριλέσι
 ἐγὰ ἔφαγα τὸ κάρδοπο μ' κι' ἐσύ τιδέν 'κί λέσι
 Νά λελεύθ τ' ὀμμάτοπα σ' ἄμον φῶσ' ἄ πιάνε
 τὰ μάγουλα σ' ὄντες φιλῶ, τὰ χεῖλια μ' συμπιάνε

4ον.- Δίστιχα τοῦ ἀποχωρισμοῦ

Τὸ παῖδ' ἔρθεν σὸ λιμάν' γιὰ τ' ἐμέν θ' ἀρματοῦται
 μὴ λέρ' ἀτο τὴν κἀλη μου, θά κλαίη καί θά ματοῦται
 Τ' ἀρνί μ' ἐπαρεξέγκε με οὐς τὰ δύο λιθάρια
 τὰ δάκρυα θε κατήβαιναν ἄμον μαργαριτάρια
 Ἀχπάσκουμαι καί σά μακρά, πάω σὴ ξενιτελαν
 ἀποχωρίουμαι τ' ἀρνί μ' καί καίεται ἡ καρδία μ'

5ον καί 6ον.- Δύο ἐλεύθεροι σκοποὶ

1ον. - Λιόρα μ'

Λιόρα μ' παρακάλ' τόν Θεόν κι' ἐγώ τὴν Παναγίαν
νά κλώσικται ὁ ἀντρας μ' ἀσὴν Καραμανίαν
ἐμέν νά φέρ' χρυσόν σταυρόν κι' ἐσέν ἀσὴμ' κωδάνι

2ον. - Δίστιχα τῆς ξενιτειᾶς

Σὴν ξενιτειάν ἀχπάσκουμαι γιὰ πάω γιὰ 'κί πάω
'Ἡ ξενιτειά 'κί σύρικετατ τρυγόνα μ' ντό ν' ἐφτάγω
'Ἐσύ παρακάλ' τόν Θεόν νά δῆ με καί κερδίζω
ἔρχουμαι τό μοθόπαρον ἐσέν χαρεντερίζω
Σὴν ξενιτειάν ἀχπάσκουμαι τραγωδῶ καί συρίζω
ἄν ἔχς τύχην μικρόν ἀρνί μ' ἀγλήγορα γυρίζω

3ον. - Δίστιχα τῆς ἀγάπης (ἀπό τὴν συλλ. Γ. Ταρνανίδη)

Τὰ κάλλια σ' ἐπέρισεσαν τό αἶμαν θά φουρκίης σε
τὴ μάνα σ' δέβα πέσι ἀτο, ἄς ἀρρεύ' κι' ἀντρίει σε
'Ἡ κόρη λέει σὴ μάναν ἀτς, μάνα ἐγώ θ' ἀντρίζω
ἀοῖκον ἔμορφον κορίτς ἐγώ νά ποδεδίζω
Λέγω σε κόρη λέγω σε. λέγω σε ἕναν κι' ἄλλο
καματερά καί φρόνιμα παίρομε τ' ἕναν τ' ἄλλο

4ον. - Ἐτερον κι' ἡ Λυγερή

Ἐτερον κι' ἡ Λυγερή πάν' ὄλεν τόν ποταμόν
Ἐτερον ἐπέρνιζεν καί ἡ κόρ' κ' ἐπόρρεσεν
Πέρνιζό με Ἐτερε τό τσαρκούλι μ' δίγω σε
Νιὰ περνί-περνίζω σε νιὰ τσαρκούλιν παίρω σε
ἄλλο τάγμαν τάξο με κι' ἐγώ σέν περνίζω σε
Πέρνιζό με Ἐτερε τό βραχιάλι σ' δίγω σε
Ἄλλο τάγμαν τάξο με κι' ἐγώ σέν περνίζω σε
'Ἀσὴν φῆν κι' ἀνέτερα τ' ἄλλα ὀλια δίγω σε
'Ἀσὸ χέρ' ἐπέρπαξεν κι' ἀτέν πέραν ἔσυρεν
Ἄρ' δός κόρη ντ' ἔταξες καί ντ' ἔσυνετάγαμε
Τ' ἔμπρια μουν λιβάδια εἰν' πάβ ἐκεῖ καί δίγω σε
Ἐρθαμε κι' ἐξέρθαμε κι' ἐξεκαμπανίσταμε
Ἄρ' δός κίρη ντ' ἔταξες καί ντ' ἔσυνετάγαμα
Τ' ἔμπρια μουν χωρία εἰν' πάω ἐκεῖ καί δίγω σε
Ἐρθαμε κι' ἐξέρθαμε κι' ἐξεκαμπανίσταμε
Ἄς δός κόρη ντ' ἔταξες καί ντ' ἔσυνετάγαμε
Δέξτια τον τὴ σιύλ' τόν γιόν ἐγώ δέν 'κί δίγ' ἀτον

5ον καί 6ον (δύο σκοποὶ ἐλεύθεροι)

I.- Δίστιχα της αγάπης

Μίαν μέ τό ν'έφιλεσα, πουλόπο μ'ντ'έχολιάσιους,
τό καπαέτ'τ'έσόν έτον, μέ τ'έμέν ντ'έβραδιάσιους.

Τό φίλεμαν έν γιατρικόν, τό δάξιμον βατάνι,
κι'έγκάλια παντοβότανον, σ'έναν ίσιζ'όρμάνι.

Τά φύλαά κρατούν σό κλαδίν κι'ή ρίζα τουν σό χώμαν,
τά λόγια σ'είναι σήν κάρδια μ'κι'ή γλώσσα τουν σό στόμα μ'.

2.- 'Ακρίτας

'Ακρίτας όντες έλαμνεν σήν παραποταμέσση,
έπέγνεν κι'έρτον κι'έλαμνεν τήν ώραν πέντε αύλάκια,
έπέγνεν κι'έρτον κι'έσπερνεν έννέα κότια σπόρον,
έρθεν πουλίν κι'έκόνεφεν σή ζυγονί τήν άκραν,
σκοϋται και καλοκάθεται σή ζυγονί τήν μέσεν.

- 'Οπιό'πουλίν, όπιό'πουλίν μή τρώς τήν βουκιεντρέαν,
και τό πουλίν κελάηδεσεν άνθρώπινον λαλίαν.

- 'Ακρίτα μου ντό κάθεσαι και στέκεις και περιμένεις,
τό έννοικο σ'έχάλασαν και τήν κάλη σ'έπέραν.

3.- Δίστιχα της αγάπης

Κόρη πέ με τόν ζώγραφον π'έζωγράψεν τά κάλλια σ',
ός διγ'άτον τ'άργατιλιά τ'και βάλ'με σήν έγκάλια σ'.

Κόρη πέ με τόν ζώγραφον π'έζωγράψεν έσένα,
ός διγ'άτον τ'άργατιλιά τ'και ζωγραφίζ'άλλ'είναν.

Τ'ούρανοϋ τά πετούμενα τη'εοϋ τά πουλία,
έκάτσαν κι'έζωγράψανε τ'όμματι σ'τά πλουμία.

4.- Δίστιχα της ξενητείας (από τή συλλογή Γ.Ταρνανίδη)

Ντό έν άουτο τό καιόν και ή τυρανησία,
ν'άφήν'με τό μικρόν τ'άρνι μ'και πάει σήν ξενητείαν.

Σό όνειρο μ'έλέπω σε, σόν ύπνο μ'ετό κοιμοϋμαι,
έγώ έσέν κι'έσού έμέν πάντα άρωθυμοϋμε.

Πάω μάνα, πάω μάνα και δρόμον κι τελένα,
όθεν κειά βραδιάσιουμαι, παρακαλώ και μένα.

5-6- (δύο έλεύθεροι σκοποί)

Τὰ Τέρτα, (2-4-1975)

Αίτια τὸ Τέρτα

Απὸ αὐτὸ μὲν ὁ Πανωδύτης Κεῖθευς
ὁ ἄλλος ὁ Πανωδύτης Κεῖθευς

Διότι τὴν ἐπιπέδον (ἐπὶ τῆς οὐρανόσφαιρας)

ἡ ἐπιπέδον τὸ κεντρικὸν καὶ τὸ περιφερικόν
ἡ ἐπιπέδον τὸ κεντρικὸν καὶ τὸ περιφερικόν
ἡ ἐπιπέδον τὸ κεντρικὸν καὶ τὸ περιφερικόν
ἡ ἐπιπέδον τὸ κεντρικὸν καὶ τὸ περιφερικόν

(ὁ ἄλλος ὁ Πανωδύτης Κεῖθευς)

1.- Μικάλα - Της Κιόλιας

*Αν αποθάνω θάψτε με άφιά σό παθινόπον,
ν'έλετω τήν Μικάλα μου πώς άλμέει τό χτηνόπον.
*Αν αποθάνω,θάψτε με σ'έναν ψηλόν ραχινόπον,
ν'άκούω τσοπάν'σύριμαν και γαβαλί λαλόπον.
Θ'άποθάνω ψεματικά,θά τερῶ πολλά κλαίς με,
σήν κάρδιαν ντ'έεις τά μυστικά,θά τερῶ ὄλια λές με.

2.- *Ελα άπάν'σό σύριμα μ' - τῆ Τραπεζούντας

*Ελα άπάν'σό σύριμα μ',έλ'άπάν σήν λαλία μ',
έλα τέρεν τά αίματα,πώς τρέχνε άσήν καρδία μ'.
*Ελα άπάν'σό σύριμα μ',έλ'άπάν σό λαλόπο μ',
άν άγαπās με,πέ μ'άτο,μή τρώγω τό καρδόπο μ'.
*Ελα άρνί μ',έλα πουλί μ',έλα ρίζα μ'άτώρα,
τό χρόνον χάνω για τ'έσέν,έσύ κι χάντε τήν ὦραν.

3.- Κοτσιχτόν ὀμάλ' - τῆς Νικοπόλεως

*Ανάθεμα και τά μακρά,ὄθεν κι πάει λαλίαν,
τ'ὀμμάτια μ'έσκοτίνεφαν άσήν άρωθυμλιαν.
Τσόλ'κι'έρημα νά γίντανε και τά μακρά τά ξένα,
σ'ὀμμάτια μ'έτσουρούεφαν μαντήλια μεταξένια.
*Ανάθεμά τον π'έχτιζεν τῆ ξενητειᾶς τόν δρόμον,
Ρωμαῖος πά αν έτονε,νιά πλοτ'είχεν,νιά νόμον.
Ρεφραίν. . . .
Πολεμῶ σήν ξενητειάν και ντ'έφτάγω νιαφιλιάν,
ή φή μ'σήν Γαράσαρην,ὄθεν εν τ'έμόν τ'άρνιν.

4.- Σόλο λύρα ή άλλα ὄργανα....

5.- Τοί νεοίς έπέρεν ή ξενητεία (νεοποντιακό)

Τοί νεοίς έπέρεν ή ξενητεία και ευκαιρώθανε τά χωρία
γέρ'και γραιάδες έπέμναν μόνον κι'άρωθυμια τῆ φῆς ὀ πόνον.
Φεύνε και πάνε νά καζανεύνε,σό ξένον τόπον ντό ὑποφέρνε,
νύχταν-ήμέραν ὑπερωρίας,βάσανα,πικρας κι'άρωθυμίας.
*Ιντσιαν έφέκεν μωρά παιδία,τρώει άτον πάντα άρωθυμια,
νύχταν-ήμέραν κάθεται - σκουῖται για τά παιδία τ'ή φή ματούται.

Ρεφραίν....

Οί γέρ'έπεμναν μέ τοί γραιάδες και τά παιδία χωρίς μανάδες,
τοί νεοίς έπέρεν ή ξενητεία και ευκαιρώθανε τά χωρία.

6.- Δύο έλεύθεροι σκοποί

Ιον. - Ἐναν ἄστρεν ἐξέβεν
 Ἐναν ἄστρεν ἐξέβεν σὴν Ἀνατολήν
 κι' ἄλλ' ἕναν κι' ἄλλο ἐξέβεν σὸ Καρδίαπαν
 κι' ἄλλ' ἕναν κι' ἄλλο ἐξέβεν σ' Ἀρμαλοῦ τὸ χάν'

Σοφίτσα μ' ἐξ' μ' ἐβγαίνεις καὶ μὴ φαίνεσαι
 ἔλεψε καὶ ὁ ἦλεν καὶ ἠλένεσαι
 ἔλεψε καὶ ὁ φέγγου καὶ δειλένεσαι
 τὰ παλληκάρια κλαίγνε κι' ἀραεῦνε σε

2ον. - Τὸ Τσάμπασιν
 Ἐκάνεν καὶ τὸ Τσάμπασιν κι' ἐπέμναν τὰ τουβάρια
 κι' ἔρροβζαν σὸ γουρτέρεμαν τ' Ὀρταῦς τὰ παλληκάρια
 Τρανὸν γιαγκοῦν σὸ Τσάμπασιν σπίτια ἢ θ' ἀπομένε
 τρανοὶ μικροί, φτωχοί, ζεγκίν, οὐλ' κάθουντ-ν καὶ κλαίγνε
 Ἐκάνεν καὶ τὸ Τσάμπασιν ἀρνὶ μ' τιδέν η ἐπέμνευ
 ραχιά καὶ λιβαδοτοπία ἄλλο χορτάρ' ἢ φέρνε

3ον. - Τοῦ Δυτικοῦ Πόντου
 Ἄς ἔξερα ντ' ἐγέντανε τῆ Γαρσί τ' χωρία
 μαναστήρια καὶ ἐκκλησιάς, τ' ἑλληνικά σχολεῖτα
 Τσὸλ' κι' ἔρημα νά γίντανε τῆ Γαρσί τὰ ραχία
 κλημοὺς ἀτὰ ἐφέκανε σὰ πονεμέν' ψυά
 Ἄς ἔξερα ποῖος ἀητένας ἔχ' τὰ τρανά γανάτια
 θὰ στείλν' ἄτον καὶ οὐς τὸ Γ' αρς ν' ἐφέρνε τὰ χαπάρια

4ον. - Δίστιχα τῆς ἀγάπης

Πεσποντιακὰ τραγούδια

Τῆς ὑπ' ἀρ. 76 (I4-8-75) ἐκπομπῆς τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ποντιακῶν Σωματείων

1ον.- Ματσούνας

Μὴ τερεῖτεν ντ' ἐγέρασα κι' ἔσπρυναν τὰ μαλλιά μ'
 ἀκόμαν θέλ' νά χαίρεται τ' ἔμορφον ἢ καρδία μ'
 Ἄρνι μ' θά φτάγω παλαλά νά λήη με παλαλδθεν
 νά λένε ἀσὴ σεβτάν ἔτον ἔρρουξεν κι' ἔσκοτῶθεν

2ον.- Ἐνέσπαλα ἢ ἔδέβα κἀ

Ἐνέσπαλα ἢ ἔδέβα κἀ καί τ' ἄλδγα ἢ ἐτάσσα
 ἀτῶρα καταρᾶται με ἢ πεθερά μ' ἢ μάσσα

Ἄσδ ρδανίς ἀποπανκῆς διαβαίνω ἀντιδιαβαίνω
 ἢ λῆς ἀσὸ χατήρν' ἀθε ὀξωκά ἄς ἐβγαίνω

Ἄλλο σ' ὀσπίτι σ' ἢ ἔρχουμαι διαβάτες ἢ διαβαίνω
 διαβάτες ἂν διαβαίνω ἐγὼ μονὴν ἄλλο ἢ μὲν

Ἐλε ὀξωκά ἄς ἔλεπῶ ἢ ἔμπ' ἀπέσ' καί κλειδα
 ἂν ἐρωτᾶσαι ἢ μάνα σ' πέ ἀτεν κανάν ἢ εἶδα

3ον.- Τ' ἄρνόπα σίτια ὀρίαζα

Τ' ἄρνόπα σίτια ὀρίζεν ἐλύεν ἢ φωτὰ θε
 ἐκλείστα κἀ νά δέν' ἀτο καί ν' ἔξυεν ἢ χρὰ θε

Ἐρθα σὸ σπιτόπο σου ἐθάφρεσα νά σκαμνῶντε με
 ἐσύ ἐπαίρες τὸ φροκῆλ' ἄρνόπο μ' νά σκοτῶντε με

Τὰ χιδνία ἐλύγαν σὰ ραχιά καί ν' οἶ τσοπάν' συρίζνε
 τρῶγνε πίνε καί χαίρουνταν τιδέν πά ἢ νουνίζνε

Ἐχάσα τὸ μικρόν' τ' ἄρνι μ' ἢ ἔξέβα σὸν ἀράεν
 χριστιανός ἢ εὐρίεται νά λήη με ἐκεῖνο ἀδᾶ ἔν

4ον.- Σουμέλα

Σουμέλα λέν τὴν Παναγιάν Σουμέλα λέν κι' ἐσένα
 θά προσκυνῶ τὴν Παναγιᾶ κι' ἔρχουμαι μέ τ' ἐσένα

Σὴ Σουμελά τὴν Καστανιάν ἔχει πολλά τσουντσούνας
 ἐκεῖ θ' ἐφτάγω τὴ χωρά μ' μέ ζίπκας καί ζουποῦνας

Ἐγὼ ποντιοπούλ' εἶμαι κανέναν ἢ φογοῦμαι
 σὴ Σουμελά τὴν Καστανιάν θά πάω στεφανοῦμαι

5ον. καί 6ον.- Νεοποντιακ' α τραγούδια

 1ον. Θήν ξενιτειάν άχπάσκουμαι

Θήν ξενιτειάν άχπάσκουμαι τ' άρνί μ' κι' άφήν' με
 άτέ λέει με θά πουσμανεύσ' ή ξενητειά βαρύν έν
 'Απιδιαβαίνω τά ραχιά πάω σήν ξενιτειάν
 άτώρα έπουσμάνεφα και τρώγω τήν καρδιά μ'
 'Αν' θεμά σε ξενιτειά π' έγένουσε αιτία
 έσύ έσνε π' έχώρτσες με μακρα άσά παιδία μ'

 2ον. - Ματσούκας

'Εμέν ή μάνα μ' είπε με άπέσ' σή Πελαγίας
 νιέ μ' θά γυναικίζω σε Αύγουστ' τή Παναγίας
 Σή Σουμελά τήν Παναγιάν άμον γιολτσής διαβαίνω
 άρουσοφουδσοηροδορβαδω
 θά θένω κά τήν κεμεντσ' ν' όλια θ' άπιδιαβαίνω
 Σου Κουσπιδή καλδερος σή Λιβεράν τσοπάνος πήπ
 σήν 'Αναγιάν Σουμελά φάλτες και τραγωδιάνος

 3ον. - Μαεμένον

'Εμάεφες με ναίπουλιμ' άρ' έχς με μαεμένον
 άνάμεσα σά μάγλοπα σ' άρ' έχς με έσύ μελεγμένον
 'Εμορφον είσαι κόρτσοπον μαεύς όλεγ τόν κόσμον
 έσέν π' έποίνεν ή μ' να νιά πίστιν είχεν νιά νόμον
 Για ματσομάνεα ποίκε σε για ματσομένον είσαι
 άφήντς έμέν τό παλλημάρ' και μαναχόν πās κείσαι

 4ον. - Δίστιχα της Ερώμνης

"Ελα κάθια σά γόντα μ' έλα κάθια σό γιάνι μ'
 έσένα νά μυρίσκουμαι παρχάρι τουτουγιάνι
 "Ελα κάθια σά γόντατα μ' ός πλέκω τά μαλλιά σ'
 άποκουμπία τό σπαλέρτς άς φαίνεται ή καρδιά σ'
 Σή ζουπούνα σ' νά ίνουμαι κουμπίν μαλαματένιεν
 νά κείμαι σ' έγκαλόπο σου τό μαργαριταρένιεν

1ον.-Τῆς Κρώμνης

Κρώμ'τά ραχία σ'ὕψηλά καί τά νερόπα σ'κρύα
τά παλληκάρια σ'ἔμορφα τραγουδοῦν μερακλῖα

Κρωμέτε θά παίρω μετ'ἑμέν, ὄλ'ζίγκας νά φοροῦνε
τῆ σέραν ὄντες χορεύνεμ οἱ ἄλλ'ὄλ'νά τεροῦνε

Σῆ Κρώμ'τόν 'Αε-Θόδωρον ἐπῆγα λειτρουγέθα
ἐντῶκεν ἠ σεβτά σό νοῦ μ', ἀμάν ἐκλώστα κι'ἔρθα

2ον.-Τοῦ Δυτικοῦ Πόντου

Τῆ θάλασσας τά κύματα ἀκούω καί τρομάζω
κρούει καί σό νοῦ μ'τ'ἀρνόπο μου, βαρέα ἀναστενάζω

Θάλασσα μέ τά κύματα σ'δῶστεν τ'ἀρνί μ'λαλίαν
νά κλώσικεται ἀγλήγορα καί ν'ἀσὴν ξενιτείαν

Θάλασσα μέ τά κύματα σ'νά ἐκόψεσαιε λιβάδια
νά κίσκουνταν οἱ ξενιτειάντ, χαίρουνταν τά νυφάδια

3ον.- Τοῦ ποντιακοῦ ἑλληνισμοῦ Ρωσίας

"Ἀσπρεσα ἄμον τό χιόν, κόνινοσ ἄμον χρυσόν
ἄγγελον θά γίνουμαι θά παίρω τήν φῆν τ'ἔσόν

καί κουτσῆ λεμόν λεμόν τό μπότ' σ'ἄμον τ'ἔμόν
παρακαλῶ τόν θεόν πάντα νά εἰσαι τ'ἔμόν

'Αγαπῶ ἕναν κουτσὴν κι'ἀγαπᾶ τήν καλατσὴν
ἠ ἐπορῶ νά φέρ'ἄτεν σ'ὄσπίτι μ'ἕναν βραδύν

Ρεφραίν

"Αχ ἄχ κεχριπά ρ'ὄντες πας καί σόν παρχάρ'
ὄντες πας καί σόν παρχάρ' στείλο μας ἕναν χαπάρ'

4ον.-'Ελεύθερος σιοπός.

5ον.- καί 6ον.- Ἑοποντιακά τραγούδια
